

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 22Csp/71/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124289149
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2025:6124289149.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar: 7.7.1996, 059 72 Vrbov, o zaplatenie 1.217,56 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanej náhradu trov konania voči žalobkyni n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 24.04.2024 podala žalobkyňa na Okresný súd Banská Bystrica ako súd kauzálny príslušný na konanie podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej už len „Zákon o upomínacom konaní“ a „upomínací súd“) návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa domáhala na žalovanej zaplatenia 1.217,56 eur, úrokov 248,86 eur, úrokov z omeškania 12,90 eur, a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.212,04 eur od 01.02.2022 do zaplatenia, a náhrady trov konania. Žiadala, aby súd o žalobe rozhodol v skrátanom konaní vydaním platobného rozkazu.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tak, že právna predchodkyňa žalobkyne, Slovenská sporiteľňa, a. s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej už len „banka“), dňa 30.09.2016 uzavrela so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, evidovanú pod č. 5119627153, na základe ktorej poskytla žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností, a ďalšie náležitosti upravuje zmluva o úvere a všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú jej súčasťou. Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru, čím porušila svoju zmluvnú povinnosť. Nakoľko napriek opakovaným upozorneniam banky v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní neplnila splátky v dohodnutých termínoch, dostala sa do omeškania so splácaním splátok úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, banka v súlade so zmluvou o úvere a ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásila k 31.01.2022 predčasnú splatnosť celého úveru, a to pre nezaplatenie splátky splatnej 3 mesiace pred vyhlásením, a vyzvala žalovanú na zaplatenie celej dlžnej sumy. Žalovaná zaplatila celkom 1.853,42 eur, z čoho na istinu bola započítaná suma 587,96 eur, na zmluvné úroky 1.189,28 eur, na úroky z omeškania 17,44 eur, a na poplatky 58,74 eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka dňa 23.06.2022 banka postúpila celú pohľadávku zo zmluvy o úvere na žalobkyňu. V čase postúpenia pohľadávky žalovaná bola napriek písomným výzvam banky v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti peňažného záväzku voči banke po dobu dlhšiu ako 90 dní. Pohľadávka banky voči žalovanej ku dňu jej postúpenia, vygenerovaná bankovým systémom, predstavovala 1.587,17 eur, a pozostávala z istiny 1.212,04 eur, zmluvných

úrokov 332,47 eur, zo zmluvných úrokov z omeškania za dobu do zosplatnenia 12,90 eur, z úrokov z omeškania po zosplatnení 24,24 eur a poplatkov 5,52 eur. Žalovaná nevykonala žiadne úhrady po postúpení pohľadávky. Vo vzťahu k nároku na zaplatenie zmluvných úrokov po zosplatnení celého úveru poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 42/2020, sp. zn. 1Cdo 208/2019, sp. zn. 2Cdo 83/2020, a ďalšie, ako aj niektoré rozhodnutia Súdneho dvora EÚ s tvrdením, že podľa týchto rozhodnutí po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náležia úroky z istiny vo výške, v akej by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Preto žalobou žalobkyňa požaduje zaplatenie celkom 1.479,32 eur, pozostávajúcich z istiny 1.212,04 eur, zmluvných úrokov 248,86 eur, úrokov z omeškania 12,90 eur, a poplatkov 5,52 eur. Ďalej s poukazom na ust. § 517 Občianskeho zákonníka aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.212,04 eur odo dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti celého úveru, tzn. odo dňa 01.02.2022 do zaplatenia. Zvyšnú časť pohľadávky si žalobkyňa žalobou neuplatňuje.

3. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil upomínaciemu súdu listinu označenú ako „Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0408/2022/CE“ datovanú dňom 23.06.2022, vrátane príloh, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 30.06.2022 spolu s poštovým podacím hárkom, špecifikáciu postúpenej pohľadávky, listiny „Zmluva o splátkovom úvere“ datovanú dňom 30.09.2016, „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, „ Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN)“, všeobecné obchodné podmienky C. C., D., produktové obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne a. s. pre hypotekárne a splátkové úvery, sadzobník Slovenskej sporiteľne a. s. , výzvy zo dňa 30.12.2021 a 25.03.2022 spolu s poštovými doručenkami, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 01.02.2022 spolu s doručenkami, výpis z úverového účtu zo dobu od 30.09.2016 do 11.07.2022.

4. Na výzvu upomínacieho súdu zo dňa 07.05.2024 zástupca žalobkyne podaním zo dňa 17.05.2024 žalobu doplnil o špecifikáciu splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru ako splátky splatnej dňa 16.10.2021. V nadväznosti na to špecifikoval plynutie trojročnej premlčacej doby v prejednávanej veci tak, že premlčacia doba začala plynúť dňa 17.01.2022 (3 mesiace po splatnosti splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru) a uplynula dňa 17.01.2025. Argumentoval, že pokiaľ žaloba bola podaná na súd dňa 24.04.2024, bola podaná v rámci tejto premlčacej doby. Poukázal pritom na závery vyslovené NS SR v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo 224/2021. V prílohe predložil výstup z internej aplikácie banky týkajúci sa overenia schopnosti žalovanej úver splácať. Uviedol, že overovanie vo väčšine prípadov prebieha v automatickom režime, pričom údaje potrebné na posúdenie žiadosti o úver, ako napr. z úverového registra a Sociálnej poisťovne, sú získané iba vo forme dát, ktoré sú zobrazené len v internej aplikácii banky. Tieto údaje banka pretavila do priloženého výstupu, ktorý obsahuje údaje zhromaždené z príslušných registrov, ktoré boli pri posudzovaní bonity žalovanej použité.

5. Dňa 21.05.2024 upomínací súd vydal vo veci platobný rozkaz sp. zn. 19Up 927/2024, ktorým uložil žalovanej zaplatiť žalobkyňu peňažné plnenie v súlade so žalobnou žiadosťou. Tento platobný rozkaz sa upomínaciemu súdu nepodarilo doručiť žalovanej do vlastných rúk tak, ako to vyžaduje Zákon upomínacom konaní. Žalovaná súdne písomnosti doručované jej poštou na adresu Obecný úrad Vrbov 204, 059 70 Vrbov, v odbernej lehote opakovane neprevzala. Na návrh žalobkyne na pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku dňa 12.08.2024 upomínací súd vec postúpil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie.

6. Písomným podaním zo dňa 19.08.2024 tunajší súd zástupcovi žalobkyne oznámil predbežné právne posúdenie veci tak, že žalobu z dôvodu nepreukázania vecnej aktívnej legitímácie žalobkyne v konaní nepovažuje za dôvodnú. Zástupcovi žalobkyne oznámil, že súd nepovažuje za preukázané splnenie všetkých zákonných podmienok pre platné postúpenie žalobou uplatnenej úverovej pohľadávky bankou na žalobkyňu, vyžadovaných ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktoré upravuje osobitné podmienky pre postúpenie pohľadávky bankou na tretí subjekt, a to v spojení s ust. § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd tiež vychádzajúc z judikatúry spotrebiteľský úver v prejednávanej veci považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov z dôvodu nepreukázania splnenia povinnosti veriteľa posúdiť schopnosť žalovanej úver splácať s odbornou starostlivosťou (tzv. bonity), stanovenej v ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Vyzval zástupcu žalobkyne, aby v lehote 15 dní od doručenia oznámenia doplnil skutkové tvrdenia a preložil všetky dôkazy vo vzťahu k posúdeniu tzv. bonity žalovanej.

7. Na toto oznámenie súdu zástupca žalobkyne reagoval podaním zo dňa 11.09.2024, ktorým oznámil, že na podanej žalobe v celom rozsahu naďalej trvá. Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii žalobkyne opakovane poukázal na spolu so žalobou predložené písomné podania banky zo dňa 30.12.2021, 01.02.2022 a 25.03.2022. V prílohe podania predložil poštový podací hárok a výpis z webovej stránky Slovenskej pošty a. s. E. s tvrdením, že podľa týchto dôkazov výzva zo dňa 30.12.2021 bola žalovanej riadne doručená dňa 04.01.2022. Nakoľko žalovaná omeškané splátky napriek tejto výzve na ich úhradu neuhradila, listom zo dňa 01.02.2022 banka v súlade s dojednaním v bode 8.1. predložených produktových obchodných podmienok celý úver predčasne zosplatnila. V prílohe predložil poštový podací hárok a výpis z webovej stránky Slovenskej pošty a. s. www.tandt.posta.sk aj vo vzťahu k výzve zo dňa 25.03.2022 s tvrdením, že táto výzva bola banke vrátená dňa 25.04.2022 z dôvodu jej neprevzatia žalovanou v odbernej lehote. Banka tak splnila všetky zákonné podmienky pre platné postúpenie celej úverovej pohľadávky voči žalovanej na žalobkyňu vyžadované v ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Poukázal ďalej na rozhodnutia NS SR sp. zn. 7Cdo 26/2017, sp. zn. 1Cdo 147/2017 a sp. zn. 1Obdo 92/2018 s argumentáciou, že podľa týchto rozhodnutí platné postúpenie pohľadávky bankou na tretiu osobu vyžaduje splnenie dvoch podmienok, a to preukázateľnú písomnú výzvu banky na zaplatenie dlhu a nepretržité viac ako 90 dní trvajúce omeškanie dlžníka s plnením dlhu po výzve na zaplatenie dlhu. Má za to, že v prejednávanej veci boli splnené obe tieto podmienky. Podľa týchto rozhodnutí za písomnú výzvu banky na predčasné splatenie celého úveru možno považovať podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách aj výzvu zo dňa 01.02.2022, a to za predpokladu, že obsahuje výzvu dlžníka na zaplatenie. Vo vzťahu k posúdeniu schopnosti žalovanej úver splácať doplnil tvrdenia tak, že zmluvu o úvere uzatvorili dvaja dlžníci, okrem žalovanej ako dlžníka 2. aj F. G. ako dlžník 1. Dlžník 1. deklaroval príjem zo závislej činnosti vo výške 550 eur mesačne, overený v Sociálnej poisťovni dňa 30.09.2016. Žalovaná ako dlžník 2. príjem 203 eur mesačne, overený ňou predloženými dokladmi. Dopytom do úverového registra dňa 29.09.2016 bolo zistené úverové zaťaženie dlžníkov vo výške 175,83 eur mesačne, čo spolu s dojednanou splátkou predmetného úveru 34,93 eur znižovalo príjem dlžníkov o záväzky vo výške 209,83 eur. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb banka zobrala do úvahy vo výške životného minima na dve plnoleté osoby, a to 2 x 198,09 eur, a na jedno vyživované dieťa 90,42 eur, spolu teda 486,60 eur mesačne. Výška zohľadnených úverových záväzkov a nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb tak neprevyšovala čisté príjmy dlžníkov (753 eur – 175,83 eur – 34,93 eur + 486,60 = 55,64 eur). Preto zastáva názor, že banka pri poskytovaní úveru postupovala s odbornou starostlivosťou.

8. Uznesením zo dňa 24.10.2024 č. k. 22Csp 17/2024 -141 súd podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovanú na vyjadrenie k žalobe, jej doplňujúcim podaniam a pripojeným listinám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie spolu so žalobou a jej prílohami sa súdu nepodarilo doručiť žalovanej do vlastných rúk tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 167 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Podľa lustrácie súdu žalovaná je od 22.06.2010 doposiaľ prihlásená k trvalému pobytu na adrese obce Vrbov, kde si súdne písomnosti nevyzdvihla. Inú adresu pobytu žalovanej súd nezistil. Preto súd postupom podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku oznámenie o podanej žalobe dňa 03.02.2025 zverejnil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu. Nakoľko žalovaná si v zákonnej lehote 15 dní žalobu spolu s jej prílohami nevyzdvihla, dňom 19.02.2025 súd považoval žalobu za riadne doručenú žalovanej.

9. Súd vec prejednal na pojednávaní konanom dňa 08.07.2025 bez prítomnosti oboch sporových strán, ktoré boli na pojednávanie riadne a včas predvolané. Zástupca žalobkyne podaním zo dňa 30.06.2025 požiadal súd o prejednanie a rozhodnutie veci v jeho neprítomnosti v záujme hospodárnosti konania. Žalovaná si predvolanie doručované jej poštou v súlade s ust. § 116 ods. 3 Civilného sporového poriadku v odbernej lehote nevyzdvihla, o odročenie pojednávania nepožiadala. Súd po vykonaní dokazovania v celom rozsahu návrhov žalobkyne (žalovaná nenavrholo vykonanie žiadneho dôkazu) vyhlásil na tomto pojednávaní rozsudok, ktorým žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v konaní zamietol. Súd potom vychádzal z nasledujúceho skutkového a právneho stavu veci:

10. Žalovaná nepoprela, a súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti o skutočnostiach tvrdných zástupcom žalobkyne, a to že dňa 30.09.2016 Slovenská sporiteľňa a. s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej už len „banka,“) uzavrela s F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Matejovce, ako dlžníkom 1., a žalovanou ako dlžníkom 2. zmluvu o úvere, a že na základe tejto zmluvy o úvere banka poskytla dlžníkom peňažné prostriedky. Podľa listiny „Zmluva o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver)“ (čl. 39 a nasl. spisu) a listín „Standardné

európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ (čl. 41-42 spisu) a „Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN)“, (čl. 43 spisu) jednalo sa o úver s nasledujúcimi parametrami: výška úveru 1.800 eur, druh úveru: spotrebný úver na čokoľvek, výška úrokovej sadzby bez zohľadnenia zľavy: 17,90% p. a., výška úrokovej sadzby po zohľadnení zľavy: 15,90 %, p. a., spôsob poskytnutia úveru jednorázovo, počet splátok: 96, splatnosť splátok 16. deň v kalendárnom mesiaci, výška splátky 34,93 eur, splatnosť prvej splátky dňa 16.11.2016, konečná splatnosť úveru 16.10.2024, poplatky za poistenie úveru 1,18 eur mesačne so splatnosťou v termíne a periodicite anuitných splátok, ročná percentuálna miera nákladov: 18,64%, priemerná ročná percentuálna miera nákladov: 14,48 %, odplata 18,19 % p. a., celková čiastka spojená s úverom 3.351,42 eur, doba trvania zmluvy doba určitá, do úplného vysporiadania všetkých záväzkov, ktoré vznikli na základe alebo v súvislosti s úverom (ďalej už len „zmluva o úvere“).

11. Žalovaná tiež nepoprela, a súd nepovažoval za dôvodne spochybnené skutočnosti, že dlžníci úver načerpali dňa 30.09.2016 v celej dohodnutej výške 1.800 eur, a že dohodnuté mesačné anuitné splátky neplatili riadne a včas. Podľa výpisov z úverového účtu za dobu od 30.09.2016 do 20.06.2022 a špecifikácie pohľadávky zástupcom žalobkyne dlžníci zaplatili celkom 1.853,42 eur. Z toho žalobkyňa započítala na istinu 578,96 eur, na zmluvné úroky 1.189,28 eur, na úroky z omeškania 17,44 eur a na poplatky 58,74 eur.

12. Z listín označených ako „Oznámenie Výzva“ zo dňa 30.12.2021 (čl. 67- 68 spisu), podacieho počtového hárku (čl. 131 spisu) a tlače údajov na webovej stránke Slovenskej pošty a. s. (čl. 132 spisu) vyplýva, že týmito listami banka oznámila obom dlžníkom, že ku dňu 30.12.2021 sú v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 435,60 eur, vyzvala oboch, aby dlžnú sumu uhradili do 15 dní od doručenia listov, a súčasne ich upozornila, že pokiaľ dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradia, banka bude oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celej úverovej pohľadávky, čím stratia výhodu splátok a budú musieť pohľadávku uhradiť naraz. Podľa poštového podacieho hárku listy boli obom dlžníkom podané na prepravu poštou dňa 31.12.2021 pod podacími č. RF43659031SK a RF436592045SK, a podľa údajov na webovej stránke Slovenskej pošty a. s. www.tandt.posta.sk žalovanej bol list doručený dňa 04.01.2022 (čl. 132 spisu) a F. G. dňa 05.01.2022.

13. Z listín označených ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti,“ zo dňa 01.02.2022 (čl. 44 – 45 spisu) a poštových doručeníek (čl. 44 - 47 spisu) a údajov na webovej stránke www.tandt.posta.sk vyplýva, že týmito listami banka obom dlžníkom oznámila, že nastal prípad porušenie bodu 8.1.písm. a) produktových obchodných podmienok banky pre hypotekárne a splátkové úvery, a to omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace, preto im oznamuje, že ku dňu 31.01.2022 vyhlásila mimoriadnu splatnosť celého úveru. Banka listami súčasne vyzvala oboch dlžníkov k zaplateniu sumy 1.479,22 eur do 15 dní. Podľa predložených doručeníek list doručovaný poštou bol F. G. doručený dňa 07.02.2022. Žalovaná si poštovú zásielku doručovanú na adresu 059 72 Vrbov v odbernej lehote nevyzdvihla a dňa 03.03.2022 (28.02.2022 uložená na pošte) bola vrátená banke späť ako neprevzatá v odbernej lehote.

14. Z ďalších listín predložených zástupcom žalobkyne, označených ako „Výzva“ zo dňa 25.03.2022 (čl. 64 - 65 spisu) vyplýva, že týmito listami banka obom dlžníkom oznámila, že jej pohľadávka je splatná v celom rozsahu a ku dňu 25.03.2022 predstavuje 1.509,85 eur. Listami vyzvala oboch dlžníkov na jej úhradu spolu s upozornením, že v prípade, že dlžnú sumu neuhradia, je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Podľa poštového podacieho hárku na čl. 133 spisu listy boli podané bankou na poštu dňa 28.03.2022 a doručované dlžníkom pod č. RF436641191SK a č. RF436641205SK. Podľa doručenky na čl. 66 spisu a údajov na webovej stránke E. list bol F. G. doručený dňa 30.03.2022 a list doručovaný žalovanej na adresu 059 72 Vrbov bol dňa 22.04.2022 uložený na pošte a vrátený banke ako neprevzatý v odbernej lehote dňa 25.04.2022.

15. Zo zmluvy označenej ako „Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0408/2022/CE,“ (čl. 30 a nasl. spisu), jej príloh (čl. 36 – 38 spisu), oznámenia banky zo dňa 30.06.2022 (čl. 26 spisu), poštového podacieho lístku (čl.28 spisu) a údajov na webovej stránke <https://tandt.posta.sk/> vyplýva, že dňa 23.06.2022 banka a žalobkyňa uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej banka postúpila na žalobkyňu o. i. aj pohľadávku zo zmluvy o úvere voči dlžníkom, ktorá ku dňu postúpenia predstavovala celkom 1.895,01 eur (ďalej už len „ zmluva o postúpení pohľadávky“). Listami zo dňa 30.06.2022 banka postúpenie pohľadávky oznámila dlžníkom. List doručovaný žalovanej poštou pod č. zásielky

RF897900942Sk dňa 07.03.2022 bol uložený na pošte Vrbov dňa 11.03.2024 a dňa 08.04.2022 vrátený banke ako neprevzatý v odbernej lehote.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, tzn. ku dňu 30.09.2016 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, tzn. k 30.09.2016 (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Vychádzajúc z cit. ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ.

23. V prejednávanej veci nebolo medzi stranami sporné, a súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že zmluva o úvere má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a že žalovaná má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa. Záver, že obaja spoludlžníci zmluvu o úvere uzavreli ako spotrebiteľia, teda, že pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonali v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, zhodne vyplýva z obsahu žalobkyňou predložených zmluvných dokumentov, a to z označenia zmluvy o úvere ako zmluvy o „spotrebiteľskom“ úvere, označenia spoludlžníkov v zmluvných dokumentoch údajmi fyzickej osoby – nepodnikateľov, z listiny štandardné európske informácie o „spotrebiteľskom“ úvere, z „Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne a. s.“, ako súčasti zmluvy o úvere uzatvorenej fyzickými osobami nepodnikateľmi. Súd poukazuje tiež na argumentáciu zástupcu žalobkyne v spore ustanoveniami spotrebiteľského práva. Niet pochyb, že Slovenská sporiteľňa a. s. ako banka pri poskytovaní úveru konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

24. Jedným z druhov spotrebiteľských zmlúv sú zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy o úvere v prejednávanej veci upravoval špeciálny zákon, a to Zákon o spotrebiteľských úveroch. Súd zastáva názor, že úver poskytnutý dlžníkom na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere v prejednávanej veci má charakter spotrebiteľského úveru tak, ako ho definuje Zákon o spotrebiteľských úveroch, a spotrebiteľská zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch.

25. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere v prejednávanej veci uzavrela Slovenská sporiteľňa a. s. ako bankový subjekt (ďalej už len „banka“). Zaplatenia tejto úverovej pohľadávky banky sa však žalobou v prejednávanej veci nedomáha banka, ale žalobkyňa s tvrdením, že žalobou uplatnená úverová banková pohľadávka voči žalovanej jej bola bankou postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.06.2022. Súd sa preto najprv zaoberal skúmaním tzv. vecnej aktívnej legitímácie žalobkyne v konaní. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, z ktorého žalobcovi vyplýva uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie aktívnej vecnej legitímácie (ako aj pasívnej vecnej legitímácie) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010 a pod). V spore s ochranou slabšej strany, ktorým je aj spotrebiteľský spor, o ktorý ide aj v prejednávanej veci, súd aktívnu vecnú legitímáciu žalujúceho veriteľa skúma z úradnej povinnosti (ex offi), pričom dôkazné bremeno zaťažuje veriteľa (porovnaj napr. rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp 52/2020 zo dňa 11.05.2021, a pod). Zásadnou otázkou, ktorou sa súd v rámci skúmania aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v prejednávanej veci zaoberal, bola otázka, či boli splnené všetky zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky bankou na žalobkyňu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.06.2022 (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp 52/2020 zo dňa 11.05.2021 a pod.).

26. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorá podlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska, a ktorej základné právne postavenie vymedzuje zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Zákon o bankách“). Podľa § 2 Zákona o bankách banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu (nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013), a ktorá má bankové povolenie. Inú právnu formu banky tento zákon zakazuje. Banka môže bankové činnosti vykonávať iba na základe bankového povolenia podľa osobitného predpisu (Čl. 4 ods. 1 bod 42 nariadenia (EÚ) č. 575/2013) a v rozsahu a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi (napr. § 12 až 34 zákona č. 747/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov). V uvedenom právnom kontexte je preto potrebné posudzovať aj činnosť banky v prejednávanej veci, spočívajúcu v postúpení pohľadávky na žalobkyňu.

27. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

28. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

29. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

30. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

31. Podľa § 92 ods. 8 veta prvá a druhá veta zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o doplnení a o zmene niektorých zákonov (ďalej už len „Zákon o bankách“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

32. Podľa § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu^{18b}) na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b}) a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

33. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

34. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

35. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže v existujúcom záväzkovom vzťahu dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv a povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku a preto na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka. Cit. všeobecné ustanovenia § 524 ods. 1 a § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre postúpenie pohľadávky vyžadujú vždy písomnú formu, a súčasne stanovujú, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Vychádzajúc z ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie pohľadávky potrebné. V čase postúpenia pohľadávky na žalobkyňu zmluvou o postúpení (23.06.2022) Zákon o bankách ako osobitný právny predpis (lex specialis) vo vzťahu k Občianskemu zákonníku v cit. ust. § 92 ods. 8 upravoval osobitné podmienky, za ktorých bolo možné postúpiť peňažnú pohľadávku patriacu banke, teda tzv. bankovú pohľadávku, buď inej banke alebo inému subjektu, ktorý nie je bankou. Taktiež cit. ust. § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch ako osobitného právneho predpisu (lex specialis) upravovalo podmienky, za ktorých nebolo možné postúpiť práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s týmito osobitnými predpismi, je v rozpore so zákonom, a podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané).

36. Len na podporu tohto právneho záveru súd poukazuje napr. na rozsudok NS SR zo dňa 24.04.2018 sp. zn. 1Cdo 147/2017, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018, podľa ktorého: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon“. V tomto rozhodnutí NS SR o. i. tiež konštatuje, že: „...v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade zákona o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka...následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.“ Taktiež, napr. na rozsudok NS SR zo dňa 28.03.2018 sp. zn. 7Cdo 26/2017, podľa ktorého: „...podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu v prejednávanej veci než tú, že podmienky § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka svoju pohľadávku postúpiť inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).“

37. Z cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách je možné vyvodiť, že tento osobitný zákon pre postúpenie bankovej pohľadávky na tretí subjekt vyžadoval kumulatívne splnenie troch zákonných podmienok:

existenciu splatnej pohľadávky banky, písomnú výzvu banky na jej úhradu, a nepretržité viac ako 90 kalendárnych dní trvajúce omeškanie dlžníka s úhradou napriek písomnej výzve.

38. Vo vzťahu k existencii splatnej pohľadávky banky v čase jej postúpenia súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp 23/2021 zo dňa 16.02.2022, podľa ktorého: „29. Z uvedeného vyplýva, že by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnomu stavu, ak by banky postupovali „živý úver“ na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS. V takomto prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách... 35. Špecifické pôsobenie bánk, na ktoré dohliada centrálna banka, opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nespliatny úver od banky je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad centrálnej banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať (akokoľvek) bankové oprávnenia a ani používať bankové úvery. Termín používať prirodzene zahŕňa aj zosplatenie úveru alebo určité zavŕšenie vzťahu vyplývajúceho zo zmluvných podmienok banky.“ Tiež napr. na rozsudok NS SR sp.zn.1Cdo 234/2018 zo dňa 16.07.2019, podľa ktorého: „...Aj na základe už uvedeného je potrebné skonštatovať, že je absolútne nemysliteľné a nelogické a v konečnom dôsledku aj priečiace sa ZoB, ak by banky postupovali „živé úvery“ na akýkoľvek iný subjekt, ktorý nespadá v zmysle ZoB pod dohľad Národnej banky slovenskej. Na podporu tvrdenia dovolacieho súdu je vhodné podporne spomenúť ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB .....Žalobca totiž riadne nepreukázal také dôkazy, ktoré by svedčili o pravde jeho tvrdeniach, práve naopak, žalobca nezvládol toto dôkazné bremeno, a to viedlo k záverom o nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie, a k tomu, že postúpenie záväzku nebolo platné, z čoho vyplýva, že žalobca nemôže mať dostatok aktívnej vecnej legitímácie (ďalej porovnaj tiež napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoCsp 50/2021 zo dňa 15.02.2022 a ďalšie). Banka tak nepochybne mala právo na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.06.2022 postúpiť na žalobkyňu aj celú úverovú pohľadávku voči žalovanej. Pre postúpenie celej úverovej pohľadávky bolo však nevyhnutné, aby banka úverovú pohľadávku v súlade so zákonom platne predčasne zosplatenila, alebo aby pohľadávka bola v čase postúpenia po konečnom termíne splatnosti, čo vyžadoval v cit. § 17 ods. 1 aj Zákon o spotrebiteľských úveroch. A to za súčasného splnenia ďalších dvoch zákonných podmienok, a to omeškania dlžníkov s úhradou splatnej pohľadávky trvajúce nepretržite dlhšie viac ako 90 kalendárnych dní, a to napriek písomnej výzve banky.

39. V prejednávanej veci termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru bol v zmluve o úvere dojednaný na deň 16.10.2024. K postúpeniu pohľadávky založenej zmluvou o úvere bankou na žalobkyňu došlo na základe zmluvy o postúpení zo dňa 23.06.2022, tzn., pred termínom konečnej splatnosti úveru. Zástupca žalobkyne tvrdil, že banka spotrebiteľský úver z dôvodu omeškania s jeho splácaním dlžníkmi pred postúpením pohľadávky na žalobkyňu, a to ku dňu 31.01.2022, platne predčasne zosplatenila. Poukazoval pritom na listy banky zo dňa 30.12.2021 a 01.02.2022. Tvrdil, že v čase postúpenia pohľadávky boli splnené aj ďalšie zákonné podmienky vyžadované cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a to omeškania dlžníkov s úhradou splatnej úverovej pohľadávky trvajúce nepretržite dlhšie viac ako 90 kalendárnych dní, a to napriek písomnej výzve banky zo dňa 25.03.2022. Súd neprisvedčil zástupcovi žalobkyne, že v čase postúpenia pohľadávky bankou na žalobkyňu zmluvou o postúpení zo dňa 23.06.2022 postupovaná úverová pohľadávka banky bola predčasne splatnou, teda, že postupovaná úverová pohľadávka sa stala splatnou pred dojednaným termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to z nasledujúcich dôvodov:

40. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

41. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

42. Citované ustanovenia § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru dohodnutého v splátkach vyžadujú jednak výzvu veriteľa adresovanú a

preukázateľne doručovanú spotrebiteľovi, obsahujúcu upozornenie na aktuálny dlh a výslovné upozornenie na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celej úverovej pohľadávky naraz z dôvodu nezaplatenia aktuálneho dlhu. Podľa cit. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej konkrétnej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565, toto právo veriteľ môže vykonať až po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, a za predpokladu, že omeškanie s konkrétnou splátkou, pre nezaplatenie ktorej právo uplatnil, trvá viac ako tri mesiace. V ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na zaplatenie celej úverovej pohľadávky naraz najneskôr. Táto lehota je však upravená v ust. § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky tri mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je tak časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie úveru. Do splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

43. V prejednávanvej veci žalobkyňa preukázala, že listami zo dňa 30.12.2021, ktoré sa preukázateľne dostali do dispozičnej sféry oboch dlžníkov, banka upozornila oboch dlžníkov na aktuálny dlh titulom zmluvy o úvere vo výške 435,60 eur, vyzvala ich na zaplatenie tohto dlhu do 15 dní od doručenia listu, a upozornila ich, že ak v stanovenej lehote nedôjde k jeho úhrade, je oprávnená celý úver predčasne zosplatiť. Žalobkyňa tiež preukázala, že následne listami zo dňa 01.02.2022, ktoré sa tiež preukázateľne dostali do sféry oboch dlžníkov, obom oznámila, že porušili bod 8.1. písm. a) produktových obchodných podmienok banky pre splátkové úvery, že sú v omeškaní so splácaním pohľadávky viac ako 3 mesiace, a preto ku dňu 31.01.2022 vyhlásila mimoriadnu splatnosť celej úverovej pohľadávky. Listami vyzvala oboch dlžníkov na zaplatenie sumy 1.479,22 eur do 15 dní. Ani jeden z týchto listov však neobsahuje konkretizáciu mesačnej anuitnej splátky, ktorej nezaplatenie bolo určujúce pre využitie oprávnenia banky ako veriteľa predčasne zosplatiť celý úver, a pre ktorú banka aj celý úver predčasne zosplatiť. Preto súd v súlade s nižšie uvedenou judikatúrou NS SR predčasnému zosplateniu celého úveru bankou ku dňu 31.01.2022 z dôvodu neplatnosti právnych úkonov banky zo dňa 30.12.2021 a 01.02.2022 nemohol priznať právne účinky z dôvodu, že neboli urobené určito, a tieto úkony v zmysle cit. ust. § 37 Občianskeho zákonníka považoval za neplatné.

44. Podľa judikatúry súdov vyšších autorít totiž ak Občiansky zákonník v cit. ust. § 53 ods. 9 hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa cit. § 565 Občianskeho zákonníka najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, musí byť vždy zrejmé, o ktorú konkrétnu splátku sa jedná. Len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom. Podľa cit. § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je právom (nie povinnosťou) veriteľa („môže veriteľ žiadať“). Veriteľ tak môže učiniť pre ktorúkoľvek omeškanú splátku, a to aj jedinou omeškanú splátku (samozrejme za splnenia všetkých zákonom predpokladaných podmienok). Závažný dôsledok, ktorý tak môže veriteľ dosiahnuť pre nezaplatenie čo i len jednej splátky, podmieňuje nutnosť náležitého zafinovania tej konkrétnej splátky, od ktorej včasného nesplnenia sa zosplatenie celého úveru má odvíjať. Zafinovanie konkrétnej splátky je dôležité tiež z dôvodu, že účelom ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je o. i. aj poskytnutie možnosti spotrebiteľovi odvrátiť dôsledok vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru zaplatením splátky, pre ktorú k takémuto mimoriadnemu úkonu zo strany veriteľa môže dôjsť. A tiež aj z hľadiska časovej limitácie možnosti využitia oprávnenia veriteľa podľa cit. § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšej splátky. Veriteľ si totiž má právo vybrať, pre nezaplatenie ktorej splátky bude požadovať úhradu celého úveru. Tento výber je však spojený s povinnosťou dodržať zákonnú lehotu uvedenú v § 565 Občianskeho zákonníka. Napokon, vymedzenie nesplnenej splátky je významné tiež vo vzťahu k plynutiu premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka (porovnaj napr. uznesenie NS SR zo dňa 24.01.2024 sp. zn. 7Cdo 268/2022 publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR R 29/2023). Z uvedených dôvodov podľa ustálenej judikatúry NS SR ak upozornenie veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevymedzuje konkrétnu splátku, ktorej nezaplatenie je určujúce pre využitie oprávnenia zosplatiť úver, nie je možný iný záver, než konštatovanie neplatnosti daného právneho úkonu pre jeho neurčitosť. Obdobne je to potrebné aplikovať aj na nadväzujúci právny úkon, a to na samotné uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia zákonom určených podmienok. Ako je to napr.

aj v prejednávanej veci, kedy listy zo dňa 30.12.2021 a 01.02.2022 konkrétnu splátku nevymedzujú. Pritom do upozornenia zo dňa 30.12.2021 bolo splatných celkom 62 anuitných mesačných splátok, čo predstavuje 2.165,66 eur, s poistením 2.238,82 eur (62 splátok x 34,93 eur, poistenie 1,18 eur poistenie), žalovaná zaplatila celkom 1.853,42 eur, čo zodpovedá 53 splátkam, s poistením 51 splátkam a časti 52. splátky, a zástupca žalobkyne tvrdí, že k zosplateniu celého úveru uvedenými listami banka pristúpila pre omeškanie dlžníkov práve so splátkou splatnou dňa 16.10.2021, čo však zo žiadneho dôkazu v spise nevyplýva. Právne úkony nekonkretizujúce splátku, ktorej nezaplatenie bolo určujúce pre využitie oprávnenia banky ako veriteľa predčasne zosplatiť celý úver, a pre ktorú banka aj celý úver predčasne zosplatnila, sú preto z vyššie uvedených dôvodov nedostatočne určité a sankcionované neplatosťou podľa cit. ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

45. Na podporu tohto právneho záveru súd dáva pozornosť napr. závery konštatované NS SR v uznesení sp. zn. 5Cdo 2/2023 zo dňa 25.01.2024, na ktoré poukazoval v rámci obrany aj žalovaný, : „ ...14.2...V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh...“. Ďalej tiež napr. závery vyslovené NS SR v uznesení sp. zn. 5Cdo 197/2022 zo dňa 26.06.2024 : „ ...12.2... V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. 12.3. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený“. Tiež uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo 15/2023 zo dňa 25.09.2024 , podľa ktorého: „...19...Neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka malo za následok neplatosť zosplatenia úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj absolútnu neplatosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo 14. decembra 2020 uzavretej medzi právnou predchodkyňou žalobkyne Slovenskou sporiteľnou a. s. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom v zmysle § 39 v spojení s § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu nespĺnenia zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, v dôsledku čoho odvolací súd správne skonštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore“ (porovnaj tiež ďalej napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20CoCsp 25/2024 zo dňa 29.05.2025, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co Csp 14/2024 zo dňa 27.02.2025, a pod.). Tu súd len dodáva, že rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo 123/2022 zo dňa 30.01.2024 síce túto otázku rieši odlišne, v kontexte vyššie uvedených rozhodnutí NS SR však ide o ojedinelé rozhodnutie, na ktoré nenadväzujú žiadne ďalšie rozhodnutia NS SR. Preto súd mal za to, že v tejto otázke možno hovoriť o ustálenej praxi najvyšších súdnych autorít.

46. V prejednávanej veci žalobkyňa teda nepreukázala tvrdenie, že banka pohľadávku zo zmluvy o úvere predčasne zosplatnila ku dňu 31.01.2022. Žalobkyňa tak nepreukázala splnenie jednej zo zákonných podmienok pre platné postúpenie bankovej pohľadávky na ňu zmluvou o postúpení zo dňa 23.06.2022, teda existenciu splatnej pohľadávky banky v čase jej postúpenia, vyžadovanú cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ako aj cit. ust. § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a ani to, že je v konaní vecne aktívne legitimovaná. Cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ako aj cit. ust. § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch, upravujú osobitné podmienky, za ktorých bolo možné postúpiť úverovú pohľadávku banky voči žalovanej na žalobkyňu. Postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s týmito ustanoveniami, je v rozpore so zákonom, a podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Na absolútnu neplatosť postúpenia súd je povinný prihliadať aj bez námietky, z úradnej povinnosti (ex offico). Neplatným postúpením žalobkyňa nemohla nadobudnúť bankovú pohľadávku, ktorá je predmetom sporu, a bez platného postúpenia pohľadávky nie je daná ani vecná aktívna legitímácia žalobkyne uplatňovať pohľadávku v predmetnom konaní. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané). Za danej situácie preto súd žalobu žalobkyne pre nepreukázanie jej aktívnej vecnej legitímácie v konaní celkom zamietol. Vzhľadom

na tento záver a zásadu hospodárnosti konania súd sa ďalej v prejednávanej veci nezoberal skúmaním prípadných porušení spotrebiteľského práva veriteľom, ktoré by mohli mať za následok niektorú zo sankcií uvedených v § 11 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch (stratu oprávnenia vyžadovať splatenie úveru naraz pre porušenie § 7 alebo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru).

47. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

49. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovaná mala tak úspech v konaní v plnom rozsahu a prislúcha mu voči žalobkyni nárok na náhradu trov v plnom rozsahu trov. Žalovaná si nárok na náhradu trov neuplatnila, zo spisu jej žiadne trovy nevyplyvajú. Preto súd žalovanej žiadnu náhradu voči žalobkyni nepriznal.

Poučenie:

Proti výrokom I. – II. toho rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).